

Sant Antoni de Padua

A la fotografia de l'any 1945, apareix la capella de Sant Antoni de Pàdua artísticament adornada. No hi falta una ornamentació pròpia d'aquell temps: il·luminació, adornaments de paper, flors i plantes naturals, fent-hi gala les tradicionals hortènsies.

Quants de jovenets, per lo que puga ser, hi han pegat els esperançadors botets per fer un bon enamorat?.

Enguany, la Festa es presenta endolada per la desaparició d'un membre de la comunitat franciscana del convent d'Artà.

HA MORT EL FRA TONI R.I.P.

REVISTA QUINZENAL
Nº 82 IV Epoca 9 maig 1984

DIRECTOR :
Rafel Umbert i Sureda

CONSELL DE REDACCIÓ :
Miquel Morey
Antoni Gili
Jaume Mayol
Climent Obrador
M^o Pilar Lucas
Joan Pastor
Guillem Artigues
Guillem Bisquerra
(Administrador)

COL.LABORADORS :
Jeroni Ginard
Pere Pep Gil
Pep Català
Pere Gili
Sebastia Tous

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ :
Carrer Sant Salvador, 2.
Tel. 56 20 20 - ARTA .

IMPRIMEIX :
GRÀFIQUES LLEVANT
Carrer de Ciutat, 55
Tél. 56 26 04 - ARTA .

Dipòsit Legal, P.M. 57-1969 .

La Dirección y Consejo de Redacción de "Bellpuig" no se responsabiliza del contenido ideológico de los artículos de sus colaboradores o redactores.

ECOS

NACIMIENTOS

Dia 8 de mayo.- Bárbara Mestre Casellas.- Hija de Lorenzo y de Bárbara. C/ Na Crema, 20.

Dia 16 de mayo.- Albert Artigues y Pérez.- Hijo de Guillermo y de Adoración. C/ Pontarró, 43.

Dia 16 de mayo.- Javier Morey Esteva.- Hijo de Catalina.- C. Pontarró, 33.

Dia 13 de mayo.- Nadja-Amelie Tronti y Borlinghaus.- Hija de Dewey-David y de Amelie-Klaere.

DEFUNCIONES

Dia 2 de mayo.- Anselmo Galea Rocha.- C/ Caridad, 6.- 49 años
Dia 5 de mayo.- Bartolomé Carrío Pallicer.- C/ Bellpuig, 5.- 80 años. a) Cama.

Dia 21 de mayo.- Pedro Palou Oliver.- C/ Juan Estelrich, 7.- 75 años. a) Palou.

VOS DEIX LA PAU

O els homes aprenim a estimar-nos i ens decidim a viure pels altres o els homes morirem.

Tots. Tots plegats.

El nostre món no té altres alternatives: -

Estimar-nos' o desaparèixer.

Cal triar.

Totd'una i per sempre.

Les grans potències tenen a les seves mans 20.000 bombes d'hidrògen:

amb una n'hi ha prou per convertir una gran ciutat en un cementiri.

I continuen endavant amb aquesta monstruosa indústria: a raó de tres bombes cada 24 hores.

Sou vosaltres, joves de tota la terra,

els qui heu de dir "NO" al suïcidi de la humanitat.

El tresor que vos deix és el bé que no vaig fer,

que hauria volgut fer,

i que vosaltres fareu després de jo.

Tant de bo que aquest testimoni vos ajudi a estimar.

Aquesta és la darrera ambició de la meua vida

i la finalitat d'aquest testament.

Declar hereus universals a la joventut de tot el món.

A tota la joventut del món:

de la dreta, de l'esquerra, de dalt i de baix.

Es igual.

A tota la joventut:

la que ha rebut el do de la fe, la que fa com qui no creu, la que creu que no creu;

només hi ha un cel per a tots.

Quan més a prop veig la mort, més sent la necessitat de repetir-vos:

només si estimau la humanitat aconseguireu salvar-la,

i de dir-vos que la pitjor calamitat que vos pot passar

és que la vostra vida no serveixi per a ningú.

Estimar-se o desaparèixer.

I no n'hi ha prou amb cridar "Pau! pau!" perquè la pau torni a la terra.

Cal actuar. A força d'amor. A cops d'amor.

En acceptar la creu, Crist va rebutjar la violència.

Cal renunciar a les paraules buides, encara que sonin bé.

Cal desmarcar-se d'aquells

per als quals tot es resumeix, explica i valora amb bitllets.

Cal dominar el diner,

sense el qual res humà no és possible, però per culpa del qual es podreixen tantes coses.

L'hem de transformar de corruptor en servidor.

Cal ser rics amb l'alegria dels altres.

Creis en la bondat, en la humil i sublim bondat.

En el cor de l'home hi ha tresors d'amor.

La nostra feina és fer que surtin a la llum.

L'única veritat és estimar.

Només pacificarem el món si li enriqueim el cor.

Testimonis com som de les curses d'armaments, que ens roben els nostres destins.,

asfixiats per un progrés llampant, mentre dues terceres parts del món pateixen fam,

només ens queda el suprem i sublim recurs:

ser' de debò germans!

(Testament de Raoul Follereau, apòstol dels leprosos)

L'Equip Parroquial

EXPOSICION

En la galería de Arte "TRIANGLE" de Cala Ratjada propiedad del ya casi paisano nuestro, Sergio Bastidas, se exhibe una muestra de pintura colectiva del 2 al 29 de Junio, a cargo de autores de nuestra comarca, y dedicada al siempre atractivo tema del EROTISMO

CAMBIO-RELEVO

El Banco Central ha cambiado de dirección. Ha cesado en el cargo de Director, D. Joaquín Truyols y ha tomado posesión del mismo D. José Aguiló.

PRIMAVERA PASSADA PER AIGUA

De tots és comentat que mos està fent una primavera de totes, loca i desbaratada. I, sobretot, ben passada per aigua.

Concretament en aquest mes de maig (segons els dats que han recollit a l'observatori dels Olors) ens ha ploget 124,3 l. per m².

Segons la mateixa font d'informació, han ploget 11 dies durant el mes esmentat essent el dia 19 el dia que va ploure més, recollint-se 29,2 l.

Tampoc podem deixar de mencionar el fort bruijat que va caura el darrer dia del dit mes al decapvespre en el qual caigueren uns 25 l. essent així el segon dia de més pluja.

Fra Antoni Payeras ens ha deixat

La notícia dolorosa de la prompta mort de Fra Antoni Payeras i Jordà recorregué tota la vila d' Artà, a les primeres hores del dia 4 de juny passat.

Fra Antoni havia nascut a Inca, el 16 d'agost de l'any 1916, comptava per tant 67 anys d'edat.

Rebut l'hàbit franciscà, a la Porciúncula, passà a Artà per començar-hi el noviciat, acabant-lo amb la professió religiosa, el dia de Sant Salvador, 7 d'agost de l'any 1942.

Destinat a Roma, l'any 1946, sis anys després fou enviat a formar part de la comunitat de Palma.

Era l'any 1961 quan tornà, altra volta, al convent d'Artà on residí fins l'any 1967 en què anà a viure a Madrid.

La darrera estada a Artà s'allargà des de l'any 1970 fins a la seva mort.

No hi ha que dir que "Fra Toni", així era conegut entre nosaltres, era un cas més de tantes persones que, sense haver nascut a Artà, s'arrelaren dins la nostra manera de conviure. Delitós conversador, obert al poble, coneixia la gent i la volia conèixer i s'agradava de servir a tothom i al Senyor en els actes litúrgics.

Que la Mare de Déu de Sant Salvador li doni l'eterna recompensa!

A.Gilí

Xezzim-Xezzam

ES POBLE D'ARTÀ ÉS UN MODEL. Així podria ésser "L'SLOGAN" propagandístic de la nostra vila. Deim això perquè s'ha fet una mala feina en lo que es refereix a sa tapada dels clots. Quan tapanen es darrers, farà estona que els primers ja tornaran tenir més d'un forç de fondo. ¡Es que si acabassin d'una punyetera vegada! Però no, heu fan així com volen, o com els passa pels "bemols". I si no heu creis, dau-vos una volteta per la vila, pel carrer de S'Argentina, passant pel 31 de Març, Pou Nou, Son Servera, Recta, Major, etc, etc, etc... i veureu que no deim mentides. Sobretot

davant la "Residència", n'hi ha un que si vas en colxe, o bé has de rascar sa paret, o hi caus ben de ple dins un, al que quasi no es veu el fondo. També al 31 de Març n'hi ha un altre que "se las trae", i s'altre dia un mos deia: Si fos el temps en què es feia es "jornal des camí" segur que feria estona estarien ben tapats. Es que "señores", això ja fa vergonya.

TOT LO DEMÉS DEL POBLE ha quedat com a mort. Ja no parlen de S'Urbanització de Sa Ravenna, ni des parc natural d'Aubarca, ni de ses properes festes de Sant Salvador, ni de futbol. Bé, de futbol no, ara des qui ha d'esser es nou president, sí. Uns diuen que si en fulano, altres que si en mengano, altres en sutano. Però, jo crec que qui menos sap, més hi diu, com en tot, Tal volta es qui li agradaria ésser-ho, no diu res. En tot i amb això, es qui surti elegit, s'haurà de fermar ses sabates ben fort, no us ho pareix?

D'UN CAPVESPRE ENVERS L'ERMITA (i III)

(Continuació)

Mes enllà, espoltrits per una incalculable infinitat de corpuscles de claror que suren ingràvits, s'esvaeixen els pinars de Sa Canova, de Son Serra, de Son Real, llavors... la planada que ja es perd confusa de lluminositat. El sol amb les seves galtufes vermelles trabuca, velat darrera uns núvols moradencs. Per un instant sembla que torna gros i llavors s'agombola.

S'ha fet hora de retornar. No obstant partim de mal grat.

Quan som dalt de les corbes no podem menys encara de girar els ulls per avall. Sembla que el mar ha pujat de nivell però no és vera, sols és un efecte òptic de perspectiva.

Tot l'ambalum que suara hem trescat ja el destriam embolcallat d'una opacitat embullosa que fa esgarrir la mirada. Desapareguts els contrats de llums i ombres els tons es complementen i els elements s'unifiquen. Pels fondals la penombra es tanca a la par que arrossega lleus vels de misteri...

Ha estat un capvespre pròdig.

Llástima que aquest ensomieg s'hagi d'esparcir una vegada que ens tornem immersos en la problemàtica de cada dia.

Els periòdics, que no defalleixen per tenir-nos al corrent de tot el que succeix, amb insistència morbosa ens faran recordar que anam a la ronsa, de cada dia més.

Pel telediari sabrem fins on munta la xifra de l'atur. Ens insinuaran la probable pujada dels articles de primera necessitat. Ens informaran del darrer atracament. De l'últim i enutjós atemptat terrorista. Ens referiran la llamentable situació d'una guerra que mai no acaba. Dels focus de tensió que proliferen al llarg i ample d'aquest malmès planeta nostre. Dels amenaçants rearmaments nuclears sens deixar els perills que poden sorgir del mal enteniment existent entre les superpotències.

En les parladisses i entrevistes dels polítics escoltarem fins a car-ne farts, frases replenes de desconhort com per exemple les de "reconversió industrial" "guerra bruta" "economia subterrànea" i moltes altres, totes impregnades de recel. Expressions que, al cap i a

la fi, no fan més que sembrar una psicosi d'abatiment, una atmòsfera de recança general que emmalalteix la convivència.

Entre i entre, la publicitat bombardejarà els nostres ulls de consumistes amb sofisticades imatges de productes de tota mena.

I si esperam determinats debats i col·loquis en els que intervenen els que en diuen que són els pensadors actuals, els homes de cabeça, catedràtics, economistes, sociòlegs, etc... no aconsegueixen més que deixar-nos mala boca. Perquè sembla que han perdut el conill com vulgarment es diu.

Tot es fon en teories i retòriques artificioses. Això quan la xàtxara no declina en atacs disfressats a les ideologies personals de cada un.

Per molt que s'hi mirin la sensació que ens regalen és angoixosa, com si la bolla rodolant hagués tornada tan grossa que ja s'ha fet impossible controlar-la.

No era la nostra intenció carregar aquest escrit amb tintes de pesimismo. No havíem començat així. Estava lluny el desig de concluir amb aquest epíleg.

Però el que veim al nostre entorn és que hi ha molta gent que es queixa i gemega amb el desànim transparentat en el rostre.

No es pot negar que s'alça una incertesa de cara a l'avenir.

Nosaltres, a l'hora d'ara, tal volta afectats per causes comparatives, intuïm la necessitat d'altres alternatives. La necessitat de renovar conceptes que tan sols s'apadacen per a veure si s'encarrila aquest viure nostre cap a horitzons més suggestius.

Maldament vulguin suposar que davant l'avanç tecnològic, que davant la potestat avasalladora del "progrés" és impossible retrocedir. Així i tot nosaltres, impermeabilitzats d'escepticisme, al veure que cada dia que passa afegim més al banyat, vulguis no vulguis, impotents i passius, ens adonam de la urgència d'un altre esquema d'existència.

Per molt que ens enumerin les dificultats que entraïna allò que anomenen "tornar arrera".

Tanmateix, el dubte ens pessiga i pregunta: Es que així anam envant?.

Joan Mesquida

JOSEP SUREDA I BLANES HA MORT

Fa molts pocs dies, exactament dia 26 de maig passat, moria a Barcelona el nostre il·lustre paisà D. Josep Sureda i BIANES, als 93 anys de la seva edat.

La nova no pot passar desapercebuda al nostre periòdic "BELLPUIG", ja que connota la pèrdua irreparable d'aquest artanenc que sempre i en tot lloc s'agradà de ser-ho i que fins i tot ha voigut ser soterrat dins la terra que un dia el va veure néixer.

Motiu ben vaiedor hi ha per intentar fer un esbós biogràfic, i supretot, en la seva condició d'artanenc que sempre conservà, maigrat la seva absència de la vila.

Josep Sureda i BIANES nasqué a Artà, dia 23 de juny de l'any 1890, essent fill de Josep Sureda i Lliteras de Ca'n Tafona i de Rosa BIANES i Mestre, de Ca'n Patró. Germans seus foren el notable metge Miquel Sureda i BIANES i el fundador de l'Escola Lluïstica de Mallorca, Francesc Sureda i BIANES.

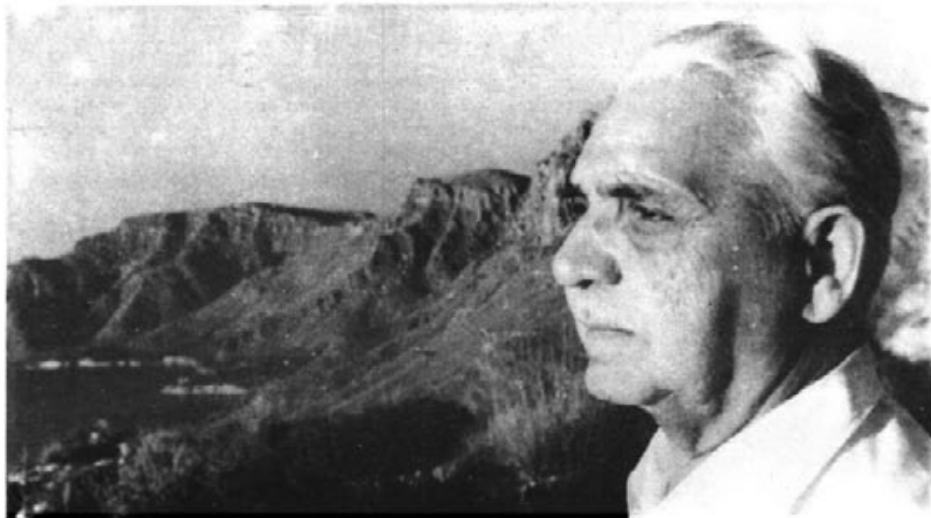
Josep Sureda, doctor en farmàcia, alumne de dos premis Nobel, estudià química a Munic i a Zuric.

Es autor de nombrosos treballs d'investigació química, entrant finalment a la indústria, on dirigí diverses fàbriques.

Humanista autodidacta fou President de l'Associació per la Cultura de Mallorca, des de l'any 1934 al 1936 i ha publicat un bon nombre de llibres, generalment, de divulgació científica o biogràfica dins el corrent de la Renaixença mallorquina:

"La princesa que tenia el relitge aturat" (1930), "El poeta pagès Frederic Mistral" (1930), "Mahatma Gandhi" (1931), "Goethe i la química" (1932), "La creació científica" (1933), "Jovellanos en Beilver" (1947), "En l'aniversari de Miquel Costa i Llobera" (1948), "Un comentari en el centenario de Orfila" (1953), "Chopin a Mallorca" (1954), "El castillo de Alaró" (1957), "Mallorca i la tradició tècnica" (1958), "Las academias médicas de Mallorca" (1960), "La creació científica" (1963), "Orfila i la seva època" (1969), "Petites històries" (1971), "Mallorquins d'ahir" (1974), "Històriesaldanes" (1977).

Amb aquesta llista no resta esgotada de cap manera la seva producció científica o humanística. En el darrer nombre d'Estudis Balearics apareix un article seu intitulat: "Un moment de la nostra història literària" i ens consta que ha deixat enllestit el discurs amb motiu del nomenament de doctor "honoris causa"

de la Universitat de Palma, distinció per la qual fou designat, el passat mes de juliol, al ser considerat una de les figures més importants de la cultura de les Illes.

La seva tasca de traductor resta ben clara, entre altres traduccions, en la major part de la important obra de l'arxiduc Lluís Salvador "Die Balearen im Wort und Bild geschildert".

Emperò deixarem de banda els seus caires de científic i literat, per dir alguns apunts sobre el seu aspecte d'artanenc.

Josep Sureda i BIANES fou batle d'Artà peis anys 1926-27. Durant la seva curta batleria posà en marxa la construcció de la nova escola d'Artà i, endemés, tengué el bell pensament que passà endavant de sembrar xiprers a l'escaionada del Santuari de Sant Salvador.

Per altra part, Josep Sureda i BIANES fou un fervent col·laborador del primer periòdic artanenc "LLEVANT" que durant 15 anys -des del 31 de desembre de l'any 1916 fins el dia 20 de febrer de l'any 1931 -recollí la paipitació de la vida del poble d'Artà.

Entre altres col·laboradors d'aquell temps hem d'assenyalar Mn. Lluïç Lliteres i el P. Rafei Ginard i Bauçà. Tots tres Sureda, Lliteres i Ginard pogueren, altra volta retornà a les col·laboracions nostrades, al comparèixer l'actual i perseverant periòdic "BELLPUIG".

Amb la retirada de "Llevant" es pensà en la possibilitat de recollir en un llibre alguns dels articles publicats en aquell desinari per Josep Sureda i BIANES. Així sortí a llum el llibre anomenat "El paisatge d'Artà", obra que vagé l'honor de la segona edició, l'any 1961, per iniciativa d'alguns amics i com homenatge al seu autor, al complir els 70 anys.

El mateix havia ocorregut, l'any 1929, en les col·laboracions del P.

Rafei Ginard i Bauçà, recollides en el llibre "Croquis artanencs".

Sureda i BIANES, l'any 1961 semblantment, duu a la impremta el llibre encapçalat "El poeta d'Artà" designació per ell atribuïda al P. Rafei Ginard i Bauçà. Era l'estampació d'una conferència llegida a la "Caixa Rural d'Artà".

Pocs anys després, l'any 1965, publicà "Pagesos i poetes", en la segona part del qual escriu de "La vocació artanenca de Fra Rafei", fruit també d'una conferència donada a la vila.

Emperò amb això no queda exhaurida l'obra literària de Josep Sureda i BIANES envers la seva vila nadiua d'Artà. Resten les seves col·laboracions a "Bellpuig".

D. Pep fou fundador de "Bellpuig" com a col·laborador. Aquests són els seus articles: "Dos savis de Heideberg", "Un poionès exiliat", "Oie Juli", "Antoni Noguera", "El Pare Ginard", "Gafim", "Un article del Pare Ginard i Bauçà" i "Les oblidades" en què escriu sobre el nostre oblidat músic famós Antoni Lliteres.

Amb tots aquests escrits literaris batega el seu amor apassionat a la vila d'Artà, les seves institucions, els seus personatges, el seu paisatge i els seus costums...

De tot això que retreim n'és clara mostra encara més la seva disposició de ser enterrat al nostre cementiri.

Dia 28 de maig, una volta traslladades a Artà les seves despulles des de Barcelona, un va morir, era enterrat, després d'haver-se llegit el capítol "En la mort del meu pare" del llibre "El paisatge d'Artà" i el dol familiar fou presidit pel seu fill Josep-Lluïç Sureda i Carrion, ex-conseller de la Generalitat de Catalunya.

Descansi en pau, junt a la seva esposa Josefina Carrion, ben a prop del seu amic P. Rafei Ginard i Bauçà i baix la mirada benvoiguda de Nostra Dona de Sant Salvador.

A. Gil

Ser feliç... Com?

(XXIX)

Pensar i viure

L'home modern claudica sovint davant la llei del mínim esforç i s'instal·la còmodament en la mediocritat d'una vida feble, plena de mollor i gens ni mica agoserada.

Cal pensar que la vida, tota vida, és una lluita constant on cadascú ha d'assolir les seves pròpies responsabilitats i seguir els seus propis camins. Tot home té una tasca que ha de dur a terme si vol omplir de sentit el seu quefer de cada dia i engegar de la seva ànima un angoixós avorriment.

La vida no es mesura per la seva llargària, sinó per la seva intensitat. No es tracta d'anar

fent anys, enlluernats per unes festes superficials, sinó de fer dels anys una vertadera "vida". No és un problema d'anys sinó d'anyada. No basta complir anys, sinó que es fa necessari omplir de sentit cada any de la nostra existència.

Es ben cert: la vida és meravellosa. Convé construir-la dia a dia, any rera any, convençuts de que l'home és l'únic ser de la creació capaç de convertir l'existència en una obra d'art, en una apassionant aventura de realització.

La història del jo, ben meva i desconeguda de tothom, es duu dedins i fa que tota la vida sigui original, diferent, creativa. Els nostres amors i les nostres penes, els nostres dolors i les nostres alegries, les nostres il·lusions i decepcions formen un ventall encisador

d'una agoserada aventura que pot arribar a ser o bé una cursa d'obstacles, trista i farcida de llàgrimes, o bé un passeig lluminós, ple de felicitat i de joia.

Pens que la vida humana, curta i breu en el temps, pot ser pels qui cerquen de veres la felicitat:

com l'àmbit de l'encontre dels amors;

com el festeig alegre de la llibertat;

com una qualitat d'experiències irrepetibles;

com un camí de roses vers una nova plenitud;

com el principi d'una plena incorporació a la felicitat.

Pensar que la vida és una festa, original i lluminosa, i viure cada instant amb la convicció de que podem fer un món millor és el desig dels qui no volen viure dins la fosca de la tristor.

Gregori Mateu Estarellas

VIATGES
millor

G.A.T. 820

C/. Binicanel·la, 12.- Tel 58.55 15/52 CALA MILLOR
Carretera Cala Gulla -Tél. 56 40 17 Cala Ratjada

COMBINADO LAS PALMAS-TENERIFE: 9 días, Hotel xxx, A.D. + traslados.....	28.100 pts.
CIRCUITO MARRUECOS, 9 días desde Palma en hoteles xxxx y P/C.....	49.500 pts.
BARCO ALCUDIA-CIUDADELA-ALCUDIA: Salidas: lunes, miércoles y viernes, precio ida y vuelta.....	4.000 pts.
VUELOS TRANSCONTINENTALES: BUENOS AIRES, ida y vuelta.....	141.600 pts.
NUEVA YORK, ida y vuelta.....	43.950 pts.
VUELOS CHARTER: Madrid, ida y vuelta.....	10.500 pts.
Barcelona, ida y vuelta.....	5.950 pts.
Málaga, ida y vuelta	12.900 pts.
TARIFAS ESPECIALES DE AVION, ida y vuelta:	
Hamburgo.....	54.000 pts.
Dusseldorf.....	44.400 pts.
Londres.....	20.000 pts.
París.....	30.100 pts.
Roma.....	38.800 pts.
CRUCERO POR EL MEDITERRANEO: Visitando Túnez, Palermo, Capri, Nápoles y Génova. Salida desde Palma desde.....	51.500 pts.
VIAJE DE NOVIOS: Reducción por pareja..	25.000 pts.
Para otros destinos: CONSULTENOS.	

*Un sol
fi:
Mallorca.*

CONSELL
INSULAR
DE MALLORCA

BESØG OLE PÅ
DANSK BAR KNOLD OG

Miguel Gili Flaquer

tot

(DANSK KØKKEN)

Camino Vecinal de Génova, 37
Teléf. 40 11 48

San Agutín
Palma de Mallorca

Carreres de cavalls-PASQUA-84

Avui farem el comentari de les carreres que es varen celebrar al nostre hipòdrom de Son Catiu el passat dia 21 d'Abril, dissabte de Pasqua.

A la primera carrera teniem els cavalls locals no classificats. N'E. Marino molt recuperat respecte a actuacions anteriors, no va tenir cap rival que l'inquietàs de bon de veres. Només el va poder seguir Na Salada, i ja més enrera N'Escudero.

La segona carrera era per a poltros de tres anys. Sortida molt ventatjosa d'En Fepont lo que li va servir per a poder fer la carrera tot sol i amb tranquil·litat ¡Qué en saps de molt Joanet! Quan ja a la darrera volta era atosigat per Na Faula, aquesta es va desmontar i en Fepont va entrar tranquil·lament en primer lloc. Molt millorada Na F. Aforius que va entrar en tercer lloc.

El match entre N'Elaro J.B. i N'eneiba no va tenir color. N'Elaro J.B. per la corda i N'eneiba al seu costat durant tota la carrera guanyant finalment el primer.

¡Extraordinària!, va esser la quarta carrera. Sortida amb autostart amb dos pilots de tres cavalls cada un. el fort tren que varen donar a la carrera ja des del principi, va ocasionar el distanciament de N'Alteza R. A mitja carrera, Na Boira d'Avril des de darrera de tot va pegar una meravellosa investida, lo que la va situar just al costat d'En Bellino L, però no va aconseguir pasar-li a davant. Així va quedar En Bellino L a davant i Na Boira d'Avril i En Magno varen fer una volta i mitja tant junts, que estones els cabriols feien xispes. Al final En Bellino L se'n va dur el gat al sac. Molt bé el tandem Magno-Guillem Más ¿Fins quan seguireu donant guerra, ninets?. Una gran actuació de Na Catarina Garcias que essent la primera vegada que manava Na Boira d'Avril, i tenyent en compte que sempre va anar encaixonada o donant costat fora a fora, li va fer una gran carrera.

Llàstima que a la quinta fallassin dos cavalls. Començaren tot rabiosos en Frenois Volo i en Devas Grandchamp fins que aquest últim se desmontà. A continuació, i a fiblades que se sentien a dues llogos lluny, lluiten En Frenois Voló i En Gus fins que aquest guanyà.

La carrera de muls i la dels navarrets varen esser de les que uns comptes fa l'amo i els altres s'ase ja que els manadors

pegaven per a arribar aviat a meta i els segons tot cap dret de cap a caseva, que allà hi falta gent.

Tant a la dels muls com als navarrets, el que va aconseguir sortir més poc de la pista va esser el que va acabar la carrera ¡ja ho sabeu a pròximes reunions, a pesar de sortir momentàniament de la pista, s'ha de seguir perquè llavors l'altre també s'atura en arribar al seu "box"!

L'octava carrera... ¡quina guanyera! carreres com aquestes fan afició. Llástima de la conflictivitat d'En Tiworthi Mora al començament de carrera. La llarga retirada dels hipòdroms e liminà ràpidament a N'Alis Dior i a N'En Vent II i aquí començà de veritat la carrera. S'aferraren Na Zaina G per la corda i N'Anovera Hannover donant-li costat amb una furia d'al.lots de devuit anys i quan ja tothom creia que es decidiria la carrera entre aquests dos, surt n'Altivo de per darrera i fent a tres varen demostrar que l'emoció del trot no té límits. N'Altivo guanyà per defora, Na Zaina G segona per la corda i N'Anovera Hannover tercera pel mig, i per segona vegada dins el mateix capvespre... tots tres dins un cap.

Amb ells va arribar l'escàndol. Ens referim als d'escapat. Després d'intentar convencer-los de què havien de fer les coses bé, en Joan mos dona una sortida no massa clara i... ja hi som ¡Plors i escandell per llarg! Ens agradaria tenir-ho tot gravat per a demostrar que per una sortida confusa, no es pot dir ni molt menys, lo que allà es va pronunciar.

Aurt Na Fingida molt forta seguit d'En Solleric i d'En Cordobés fent la carrera un devora l'altre en va quedar despenjat a la sortida lo que el va privar de poder competir amb els altres tres.

La segona d'escapat deu reals de lo mateix, lios a la sortida, es repeteix i surt pitjor que la primera. Surten de la pista pel cordó de la curva de dalt i ... cau el jockey d'En Gris que amb l'investida pega a un cotxe i a una nina. Gràcies a Déu no va passar res.

Per a acabar la reunió, En Grillo i n'Estrella varen demostrar que els poneys són un cavallets molt simpàtics i molt bons trotons el que passà és que... Don Guillem Mas no volia anar a darrera i ... a escapat s'ha dit

fins que agafa en Grillo que anava trotant però... "A la meta mos vorem, -va pensar ràpidament en Vedó petit-, quan va sentir les potades del seu contrincant. ¡Jo crec que encara ha de nèixer el que pugui enganar a un Vedó!

Això és tot per aquesta vegada, però... seguim donant fregues que Sant Salvador està darrera el primer cap de cantó
CAVALLET BLANC

TROFEUS DONATS PER:

AJUNTAMENT D'ARTA
COMERCIAL ARTA
PUB XICRA
HIPODROM MANACOR
SA NOSTRA
CONSTRUCCIONS DAMIÀ GINART
AMOROS
CLUB HIPIC D'ARTA
CA NA PURA
LA CAIXA
BAR GRAN VIA
JOYERIA VICKY

1ª Carrera

1º.- E. MERIMO
2º.- SALADA
3º.- ESCUDERO

2ª Carrera: Poltros de 3 anys

1º.- FEPONT
2º.- FAULA
3º.- F. AFORIUS

3ª Carrera: GRAN MATCH

1º.- ELARO J.B.
2º.- ENEIBA

4ª Carrera

1º BELLINO L.
2º.- MAGNO
3º.- BOIRA D'AVRIL

5ª Carrera

1º.- GUS
2º.- FRENOIS VOLO
3º.- D. GRANCHAM

6ª Carrera: MULS A L'ESCAPADA

7ª carrera: NAVARRETS A L'ESCAPADA

1º.- MARUJITA
2º.- CLANCHAT

8ª Carrera

1º.- ALTIVO
2º.- ZAINA G
3º.- ANOVENA HANNOVER

9ª Carrera: ESCAPAT 1ª CATEGORIA

1º.- FINGIDA
2º.- SOLLERIC
3º.- CORDOBES

10ª Carrera: ESCAPAT 2ª categoria

1º YANQUI

11ª Carrera: Poneys al trot

1º.- GRILLO
2º.- ESTRELLA

ESPORTS

Salvats!

UN AÑO MAS EN TERCERA NACIONAL

Se ganó con claridad al Ses Salines, que lo puso difícil en algunos trances del partido (hasta que falló el penalty, con que se había castigado una acción de Suárez).

Se siguió pasando pena hasta que logramos el tercer gol y las cosas quedaron listas para sentencia. Uno que quedaba, el ARTA, y otro que bajaba, Ses Salines.

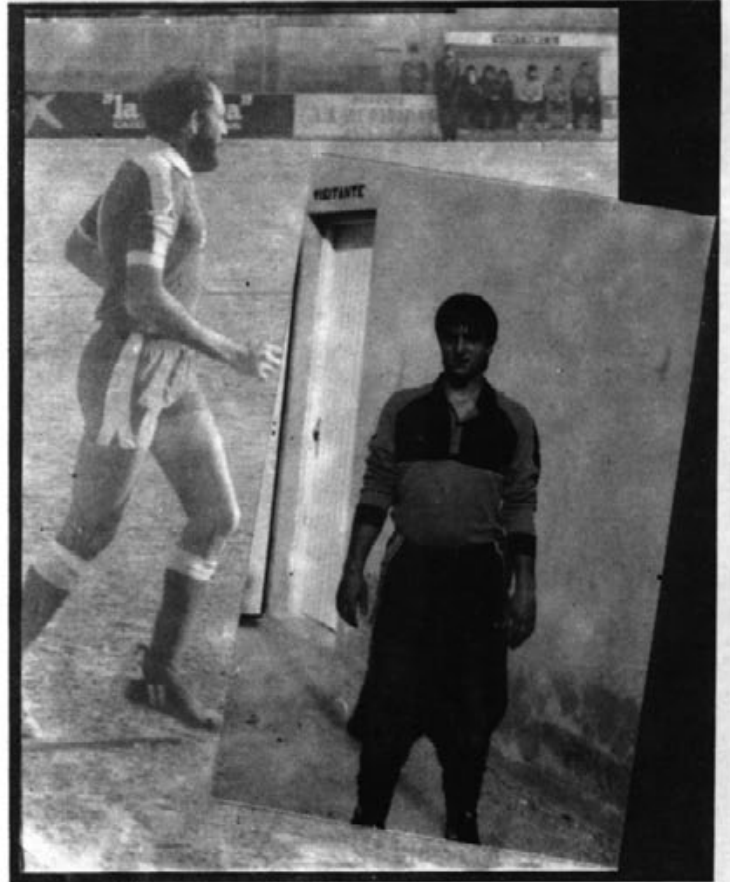
Goles, la salsa del fútbol, y muchos más que se hubiesen podido marcar, pero la actuación excelente de los dos cancerberos fue decisiva y sólo subieron 4, logrados por Rodri (muy valiente y batallador), Más (de penalty) y Albendea 2 (siempre oportunista).

Mala temporada del Artà a pesar de la permanencia y lo demuestra una vez más la cantidad de jugadores que han pasado y vestido la camiseta local, convocados o jugados hasta 30 jugadores se han necesitado. Muy poca asiduidad en las alineaciones y sólo algunos fijos que en algunos partidos han fallado estrepitosamente.

A destacar la gran Regularidad del "viejo" RODRIGUEZ que ha resultado ser el jugador más regular a lo largo de la temporada, ya que Santa, otro que funcionaba, estuvo 6 partidos sin jugar (lesión brazo). También Rodri ha sido el máximo goleador: 6 goles (y en partidos claves, victorias o empates a 1).

Entre los locales y pese a no jugar los últimos partidos el más regular fue J. María que hasta finales de temporada (y el gol del Binisalem) era la "vedette" del equipo.

Difícil papeleta para la nueva directiva que tendrá que comenzar de cero, y que a pesar de tener mucho verano por delante, conviene que se fije bien en lo que hace. Esperemos que la reunión del día 6 sea provechosa para todos y para el fútbol en particular.

NOTA DEL BELLPUIG.-

Los TROFEOS de la Regularidad total (RODRIGUEZ), local (J. MARIA) y máximo goleador (RODRIGUEZ) se entregarán por las Fiestas de Sant Salvador.

ASAMBLEA GENERAL DE SOCIOS

Con la participación de unos 40 socios, se celebró la noche del 6-6-84, la Asamblea General, en cuyo orden del día estaba establecido la dimisión de la actual Junta, la necesidad de buscar avaladores para la próxima campaña antes del viernes, y el estado de cuentas del Club.

Sea por el deficit actual, más de 500.000 ptas (reales o no reales?), sea porque todo el mundo está "quemado", sea por las perspectivas de futuro, todo quedó como estaba, o peor, sin ninguna meta y sin saber que hacer.

Visto "desde" el matadero

*** Desde que el Artà venció a "Ses Salines", otro año en Tercera Nacional.

*** Desde que el Escolar no pudo ascender, una lástima, simplemente una lástima.

*** Desde que los juveniles quedaron empatados, mala suerte en no poder ascender a primera.

*** Desde que esto sucedió de todas formas nuestra felicitación a TODO el equipo.

*** Desde que se hizo la tradicional cena de peñas, ¡Qué poca afluencia del BELLPUIG y así el Atco. FARRUTX se pudo hacer notar!

*** Desde que se terminó la presente campaña, ¿Cuántos candidatos a Presidencia para el próximo año. ha-

brá?.

*** Desde que el asunto futbolístico ha finalizado, vamos a dar un poco de descanso a esta sección.

*** Desde que esto pasará, seguro que habrá más de uno que estará la mar de contento.

*** Desde que se ve tanta hierba por Ses Pesqueres, se piensa aprovechar este "descanso" para que una manada de ganado quede satisfecho.

*** Desde que ciertos sub-20 han respondido, ha pasado lo de siempre, al final, los locales.

*** Desde que esto sucede una lástima que no nos demos cuenta antes.

*** Desde esas líneas, buen verano a todos.

UNA DOCENA